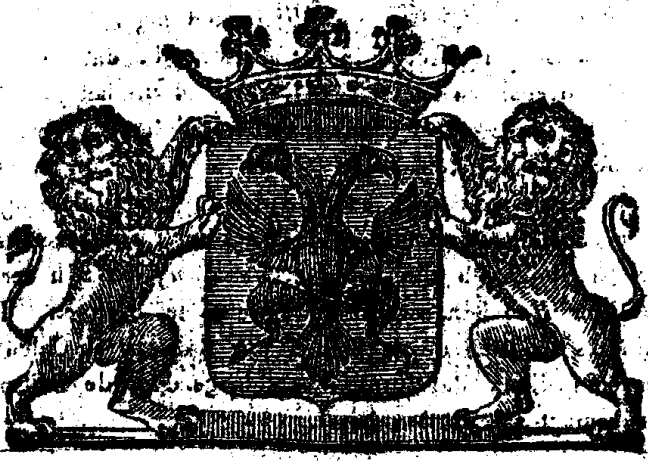

RIJSHEDS CRIJST

COURANT

DINGSDAG 7 SEPTEMBER.

De prijs der advertentien is; van den tot vijf regels f 1.00, enz. voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen, zegelregt, voor elke plaatsing.

De prijs der advertentien is; van den tot vijf regels f 1.00, enz. voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen, zegelregt, voor elke plaatsing.

De begrooting van den minister van Buitenlandsche zaken.

De begrooting voor het departement van buitenlandse zaken, de Nationale Nijverheid daaronder begrepen, bedroeg voor 1841, in totaal f 807,275. De Nationale Nijverheid thans van het departement van buitenlandse zaken afgescheiden zijnde, bedraagt de begrooting van genoemd departement, voor 1842 en 1843 f 580,200. Gevolgelyk beloopt de begrooting voor Buitenlandsche Zaken alleen f 227,075 minder dan de begrooting voor Buitenlandsche Zaken en Nijverheid te zamen. Om nu te weten of er thans voor Buitenlandsche Zaken meer of minder wordt aangevraagd dan ten vorigen jare, behoort men na te gaan hoeveel er ten vorigen jare, op het gemelde budget, voor Nijverheid gesteld was; moettende die som dan worden gevoegd bij het thans voor Buitenlandsche zaken aangevraagde. Immers, bedroegen op het vorige budget de posten van Nijverheid minder dan f 227,075, dan moeten de posten voor buitenlandse zaken meer dan de thans aangevraagde f 580,200 hebben beloopt; bedroegen daarentegen de posten voor Nijverheid meer, dan moeten die voor Buitenlandsche Zaken minder bedragen hebben. Dit is eene dood eenvoudige waarheid. Echter schijnt de minister van Buitenlandsche Zaken, bij zijne thans overgelegde begrooting, getruwd te hebben dezelve te kunnen verbloemen; en de minister van financiën, hetzij de zaak niet begrepen hebbende, hetzij zijn ervaren ambtgenoot eene liefdedienst willende bewijzen, leent daartoe in zijne aanspraak de hand. In de aanspraak toch van laatstgemelden minister, voorkomende in de Staats-Courant van 18 augustus, heet het, ten aanzien van het 3° hoofdstuk: Buitenlandsche Zaken: Dit hoofdstuk levert, bij vergelyking, eene vermindering op van f 227,075. De ontbinding van de voormalige administratie voor de Nationale Nijverheid heeft eene vermindering doen optekenen van f 215,048. De overblijvende f 12,027 zijn veroorzaakt door vermindering van tafelgelden van het hoofd van dit departement, benevens door besparing op de wedden van ambtenaren en op de zendingen en de consulaten. Dat dit hoofdstuk bij vergelyking, eene vermindering oplevert van f 227,075, zulks is waar. Doch dat ten vorigen jare het hoofdstuk slechts met f 12,027 voor Nijverheid zou bezwaard zijn, zulks is onwaar. Volgens de erkenning zelve des ministers van buitenlandse zaken was zijn budget, ten vorigen jare, bezwaard met eene som van f 240,023 voor de administratie der Nationale Nijverheid. Op de thans aan de Kamer overgelegde Raming van de tractementen van den minister, van de ambtenaren en verdere ambtenaren en gebedden, bode, concierge en assistent-bode

voor ten bedrage van f 47,500; ten vorigen jare bedroeg die post f 72,500, gelijk de minister op zijn onderhavig budget aanteekeent, met vermelding dat daaronder begrepen was aan traktementen der ambtenaren van de Nationale Nijverheid f 20,100. De rubriek Bureau- en lokaal-behoefsten bedroeg op het vorig budget f 20,800, thans bedraagt zij f 16,350. Want, teekent de minister aan, het aandeel der Administratie Nationale Nijverheid bedroeg daarin f 4,448. Terwijl men eindelijk op het vorige budget van buitenlandse zaken onder de rubriek Kosten van de Nationale Nijverheid (eene rubriek die op het onderhavige budget van genoemd departement is vervallen) nog vond den volgenden post: Premien tot ondersteuning van sommige takken van Nationale Nijverheid, om te strekken tot aanmoediging van fabrieken, trafijken, reederijen, visscherijen en landbouw f 215,475. Zoodat het vorige budget bezwaard was, »wegens de voormalige Administratie der Nationale Nijverheid» met eene som van f 240,023. En geenszins, gelijk de minister van buitenlandse zaken het uittrekt, en de minister van financiën het hem nazegt, met eene som van f 215,048. Voegt men nu de f 240,023 die ten vorigen jare de begrooting van buitenlandse zaken en Nijverheid bezwaarden, bij hetgeen thans voor buitenlandse zaken alleen aangevraagd wordt, dan erlangt men eene som van: f 580,200; thans aangevraagd voor buitenlandse zaken alleen. » 240,023; aandeel der Administratie Nationale Nijverheid. f 820,223 hetgeen het totaal voor Buitenlandsche zaken en Nijverheid f 12,948 hooger stelt dan ten vorigen jare; als wanneer zij, gelijk gezegd is, bedroeg f 807,275. Nu van de f 820,223, welke het hoofdstuk Buitenlandsche zaken, waren er de posten van Nijverheid onder opgenomen, ten zelfden bedrage als zulks ten vorigen jare geschiedde, die posten aftrekkende, zoo erlangt men f 820,223 af » 240,023 f 580,200 Na aftrek der f 240,023 voor de Administratie der Nationale Nijverheid, die ten vorigen jare het budget bezwaarden, vraagt de Minister thans f 580,200. Had men gemelde som, ten vorigen jare, van de begrooting van buitenlandse zaken, die toen, met die som f 807,275 beliep, afgetrokken f 240,023, zoo ware er voor Buitenlandsche zaken overgebleven f 567,252. De kosten voor het departement van buitenlandse zaken alleen, bedroegen dus voor 1841 f 567,252

Voor 1842 en 1843 vraagt de minister » 580,200 aan; dat is f 12,948 meer dan ten vorigen jare. En dan durft men aan de Kamer en de natie vertellen, dat het hoofdstuk, bij vergelyking, eene vermindering ondergaan heeft van f 12,027! Dat die opgave valseh is, en dat het hoofdstuk daarentegen met de door ons opgegeven som is vermeerderd, willen wij uit de aanhaling der posten zelve, die, behalve de zaken van Nijverheid, verandering hebben ondergaan, aanwijzen, in het volgende nummer.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Bern. Naar men verneemt zou de uit Weenen teruggekeerde Oostenrijksche raad van legalie, Frank, tijdingen hebben medegebragt luidens welke de keizer van Oostenrijk blijft aandringen op herstelling van het klooster Muri, en besloten heeft, in geval van weigering, onverwachte en zeer onaangename maatregelen tegen Zwitserland te nemen. (A. Schw. Z.)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 28 aug. Bij den bandelstand gaat thans een adres aan den senaat rond, hetwelk reeds met veel onderteekeningen voorzien is, en hetgeen, even als het bij de wetgevende vergadering afgewezen voorstel, ten doel heeft, het deelnemen aan de hazardspelen in de Tannus-badplaatsen te verhinderen voor zoo ver kantoorbedienden zich daartoe mochten laten verleiden. (Schw. M.)

PRUISSEN.

Dusseldorp, 1 sept. Heden had de plechtige opening plaats der geheele ijzerbaan van hier naar Elberfeld. Onder een toevloed van aanschouwers zette de trein zich in beweging. Het muziekcorps van het 8° regiment huzaren bevond zich in het midden van het convooi. Zoo reiken dan de Rijn en de Wuppert elkander nu vriendschappelijk de hand. (D. Z.)

[Terwijl men alzo in Duitschland telkens nieuwe spoorwegen, dat is nieuwe bronnen van welvaart en geneegen, openen ziet, wordt er in Nederland steeds op den ouden weg voortgesukkeld; regering en natie gaan denzelfden slakkegang; zijn er soms gelden voor een spoorweg bijeengebragt, dan verneemt men eindelijk na lang, lang wachten, dat het geld weg is. En de natie dommelt voort; men laat de oude heeren ministers hun gang gaan.]

ENGEELAND.

London, 1 sept. Eene derde editie van den Times deelt de volgende lijst mede van het nieuwe ministerie. De Standard van heden avond bevestigt dit berigt. Eerste lid van de thesaurie sir R. Peel; kabinetlid zonder portefeuille hertog van Wellington; president van den raad lord Palmerston; geheim regeringsraad hertog van Buckingham; kanselier lord Lyndhurst; kanselier van de exchequer de heer Goulburn; buitenlandse zaken graaf van Aberdeen; binnenlandsche zaken sir J. Graham; koloniën lord Stanley; eerste lid der Kamer der Gemeenten graaf van Haddington; president der Kamer van Koophandel de graaf van Ripon; hertog van Northampton; lord Ellenborough. Buiten het kabinet secretaris van oorlog sir R. B. H. Harcourt; betaalmester generaal sir E. Knatchbull; vice-president der Kamer van Koophandel W. E. Gladstone; postmeester generaal lord Louther; attorney-generaal sir G. Follett; sollicitator-generaal sir W. Follett; lord stedehouder van Ierland graaf de Grey; secretaris voor

Ierland lord *Eliot*. Er moeten natuurlijkerwijze verscheiden kleinere posten vervuld worden, doch het kabinet is compleet. Sir *R. Peel* is heden ochtend naar Windsor vertrokken om de bovenstaande namen aan Hr. Ms. goedkeuring te onderwerpen. Heden achtermiddag zal op het kasteel een geheime raad worden gehouden, als wanneer de nieuwe ministers den eed zullen afleggen.

De samenstelling van het ministerie is met onverschilligheid door het publiek ontvangen; men ziet de daden wil afwachten, en zich weinig om de personen bekreunt. Het grootste gedeelte des nieuwen kabinet en der mindere takken van bestuur behoort tot de gematigde Tory-partij; maar doordien de hertog van *Buckingham* deel van het bewind uitmaakt, zoo heeft de arbeidende klasse, ten aanzien van eene verandering in de korenwetten, geene belangrijke verbetering te verwachten.

Londen, 5 sept. Sir *R. Peel* is gisteren te Windsor, bij gelegenheid van zijne benoeming tot eersten minister, ter hand geslagen. Gelijk wel te denken was konde de koning de lijst van ministers goed en het nieuwe kabinet zal vermoedelijk morgen beëdigd worden.

— Uit Rio Janeiro zijn heden tijdingen ontvangen, loopende tot 8 juli jl. De krooning van den keizer bleef vastgesteld op den 18den dier maand, tot welke plegtigheid zeer luisterrijke voorbereidingen werden gemaakt. De debatten in den senaat betroffen voornamelijk de instelling van eenen raad van state. De kwestie, waarover te Rio het meest werd gesproken, was die betrekkelijk de belasting op de suiker in ons parlement, waarvan de afloop met verlangen werd te gemoet gezien, als ook de uitslag der zending van den heer *Montezuma* naar Parijs, ter sluiting van eene geldleening. De berichten uit Rio-Grande waren van versche dagleepening, doch er was niets nieuws voorgevallen.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 sept. Een gedeelte der arbeiders, welke aan den aarden wal rondom de hoofdstad werken, heeft die werkzaamheden gestaakt, naar men zegt, wthoofde der moeilijkheden aangaande de betaling. De meesten dier arbeiders zouden zich bereids verbonden hebben, om te werken aan de ijzeren spoorwegen, welke tegenwoordig van hier naar Orleans en Rouan worden aangelegd. De oppositie-bladen, welke steeds hebben volgehouden, dat de vestingwerken om Parijs meer zullen moeten dienen, om de bevolking van de hoofdstad te bedwingen, dan wel om dezelve te verdedigen tegen eenen buitenlandschen vijand, maken de aanmerking, dat het vreemd is, dat juist de werklieden, belast met het oprigten van den aarden wal, gedurig dergelijke moeilijkheden ontmoeten, terwijl men nimmer iets dergelijks vernoot van die, welke aan de afzonderlijke forten arbeiden.

Parijs, 2 sept. Gisteren en heden zijn verscheiden koeriers van de ministeriën van koophandel en buitenlandsche zaken naar Brussel gezonden. Naar men geloof heeft hunne dépêches betrekking tot de aangekoopte onderhandelingen met de Belgische commissarissen tot het maken van veranderingen in het tollarief. In de bureaux van het ministerie van koophandel liep heden het gerucht, dat men het ontwerp van eene tolvereeniging tusschen Frankrijk en België niet geheel had laten varen en dat door den heer *de Meulenaere* nieuwe mededeelingen waren gedaan.

Overigens wordt men niet te gelooven, dat de te Parijs door den heer *de Meulenaere* geopende onderhandelingen den gewenschten uitslag zullen hebben; er zal niet slechts geene tolvereeniging tusschen de beide landen plaats hebben, maar men zal zelfs genoodzaakt wezen de voor een eenvoudige handelstraktat aangevangene onderhandelingen te laten varen. Zeer gewichtige belangen verzetten zich tegen alle verandering in het tegenwoordige tarief, en alhoewel het bijzondere belang is, schijnt men toch geneigd daarop acht te geven.

— Aan alle maires in de onderscheidene departementen is dezer dagen eene ministeriële aanschrijving gezonden, het bevel inhoudende ter voortzetting van de volks-telling. — Inmiddels yanneemt men, dat de orde van advocaten te Metz het afzetten van den raad der stad Tonlous voor onwettig heeft verklaard.

Parijs, 3 sept. De jongste tijdingen uit China zijn van 20 mei; dezelve zijn verre van voldoende voor de Engelschen te hiden. De handel had eenig leyen herkregen onder beschutting van eenen wapenstilstand, die intusschen niet lang schijnt te zullen duren. De Chinesen maken gebruik van de vrees voor het verbreken der wapenscherping, om de Engelsche en Oostindische goederen tot lage prijs te koop en zich hunne goederen te drag betalen.

Alle brieven komen daarin overeen, dat eene crisis op handen is, dat kapitein *Eliot* met het eskader naar Kanton is teruggekeerd in het denkbeeld, dat de Chinesche overheden, met 50,000 soldaten uit het noorden aangekomen zijnde, eene aanvallende houding wilden aannemen. De keizer van China heeft op nieuw bot gevierd aan zijne declamatorische woede tegen de Engelsche rebellen, welke hij volstrektelijk zelf wil komen verdelgen, bijaldien zijn broeder *Meangang* en zijn eerste minister *Hos* hen niet tot rede weten te brengen. Inmiddels schijnen de dagbladen van Bombay en Calcutta te voorspellen, dat Kanton eerstdaags door de Britsche krijgsmagt zal worden bezet.

Binnenlandsche berichten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 3 september.

In derselve is door de centrale afdeling verslag gedaan op het ontwerp van wet, houdende instructie voor de algemeene rekenkamer. Daaruit blijkt, dat de afdelingen met genoege vele veranderingen hebben opgemerkt, die in het ontwerp gebracht zijn, doch dat zij op vele algemeene en bijzondere punten zijn terug gekomen. Dit is in de eerste plaats het geval geweest met de zoogenaamde rekenwet. Vele leden oordeelden, dat, ofschoon zoodanige rekenwet niet door de grondwet moge zijn geboden, dezelve evenmin door de letter als den geest der grondwet wordt verboden. De grondwet toch bevat, huns oordeels, van vele zaken slechts de hoofdtrekken, voor doelmatige uitbreiding allezins vatbaar. Men wedsprak ook, dat het denkbeeld zountleend zijn van de staatshuishouding van een naburig rijk, en vermeende, dat het verlangen ten deze in verband staat met de juiste en zuivere denkbeelden van eenen representativen regeringsvorm, en dat ook zoodanige rekenwet in meer dan een naburig rijk plaats vindt, hoewel derzelve grondwetten, evenmin als de onze, gebiedend van zulk eene wet gewag maken. Men meende, dat, terwijl de raming van de uitgaven bij eene wet wordt vastgesteld, ook de goedkeuring van de, naar aanleiding van die raming gedane uitgaven, aan de wetgevende magt moest worden opgedragen. Men kon zich niet voorstellen, hoe, in verband met de verantwoordelijkheid der ministers, de tusschenkomst van de wetgevende magt, ten aanzien der uitgaven, zou kunnen worden uitgesloten, wanneer eens de rekenkamer weigerde hare goedkeuring te geven aan door den minister op zijne verantwoordelijkheid gedane uitgaven. » De bloote mededeeling eener misschien onjuiste rekening, aldus drukte zich eene afdeling uit, » zou slechts leiden, om onregelmatigheid te doen kennen en aanzien; de vaststelling zou het openlijk blijf zijn, dat er in het geldelijk beheer orde bestaat. De openbaarheid dier orde en het algemeen bewustzijn daarvan, zou bij alle standen een vertrouwen doen geboren worden, waaraan het thans te veel ontbreekt. Zoo er voorts een kennelijke hoofdtrek in de grondwet is aan te wijzen, dan is het zeker deze, dat de Staten-Generaal gelden toestaan en waken, dat die regelmatig worden gebruikt. Ter uitvoering hiervan moeten de rekeningen der rekenkamer worden vastgesteld, of de Staten-Generaal zouden ze met hare mogelijke gebreken slechts moeten aanzien en dulden, zoo als zij worden medegedeeld; wie nu anders dan de wetgevende magt is eigenaardig tot die vaststelling geroepen? De rekenkamer kan hare eigene rekening niet goedkeuren, de koning alleen, niet zijn opperbestuur der geldmiddelen (artikel 60 der grondwet). Die vaststelling voorts sluit den koning niet uit, want geene wet; dus ook niet eene rekenwet, kan zonder den koning plaats hebben.

Andere leden waren van een tegenovergesteld gevoelen en oordeelden, dat er aan te rinde van zoodanige rekenwet niet wel kwestie zijn kan.

Ten tweede drong men, op aan, dat aan de leden der Staten-Generaal, bij de wet, de gelegenheid zou opengesteld worden, om de stukken te bescheiden, behoorende bij de rekening, aan de Kamer, naar luid van art. 126 der grondwet, medegedeeld, bij de rekenkamer te kunnen gaan inzien, niet tot het nioefoen van eenige controle, doch alleen tot het verkrijgen van opheldering omtrent posten, zoms na de inzage der rekening duister gebleven. Sommigen verlangden, dat aan de rekenkamer de verplichting werd opgelegd, om, even als volgens art. 13 aan den koning, zoo ook de Staten-Generaal te dienen van bericht, wanneer zulks mogt gevraagd worden. Zonder nu de rekenkamer in den eigenlijken zin te beschouwen als een uitloesel van de volksvertegenwoordiging, meende men, dat, terwijl de wetgevende magt volgens ons grondwet berust bij den koning en de Staten-Generaal, ieder van de

takken van wetgeving gelijk recht heeft, om zich de noodige inlichtingen te verschaffen ten aanzien van een belangrijk punt van wetgeving, de geldmiddelen namelijk. Men wenscht de bevoegdheid, om stukken, ten fine van bericht, in handen van de rekenkamer te stellen, of inlichtingen van dezelve te vragen, onbepaald door de wet aan de Staten-Generaal toegekend te zien.

Ten derde handelde men over het verband tusschen de geldmiddelen uit onze Overzeesche bezittingen afkomstig en de bemoeijingen van de algemeene rekenkamer. Sommigen oordeelden dat, na hetgeen omtrent artikel 5 der grondwet, ten vorigen jare is voorgevallen, de geveue ophelderingen juist en voldoende moesten geschied worden. Aan den anderen kant werd steeds beweerd, dat, ook na de bijvoeging aan art. 59 der grondwet gebragt, het opperbestuur des konings nooit dezon niet gestreken sin hebben kan, welke men er aan bijgeven; en dat het opperbestuur niet zoodanig in de financiële der Overzeesche bezittingen kan ingrijpen, dat aan de rekenkamer, de algemeene controleur van alle landsbezittingen en inkomsten, slechts het eenvoudige feit van het overbrengen van een zoogenaamd batig saldo in 's lands kas zonde behooren bekend te worden. In eene der afdelingen werd te kennen gegeven, dat men genoegzaam kenbaar gemaakt heeft, dat men in geene deele verlangde 's konings opperbestuur over de bezittingen in andere werelddeelen te beperken; dat men evenmin aan de rekenkamer inlichting wenschte te geven in de huishoudelijke administratie der koloniën. Zonder krenking, evenwel, van dat opperbestuur, zonder bemoeijenis van de rekenkamer met het administratief beheer der koloniën, meende men, dat aan dat kollegie kan worden opgedragen de controle over de ontvangsten, uit de Overzeesche bezittingen voortspruitende, in zo verre die ontvangsten in dit rijk worden gedaan. Geende bloote opgaven van de hoeveelheden ontvangene en verkochte producten, van de daarvoor bedongene prijzen, is voldoende; ook dit moet door de rekenkamer worden geverifieerd; worden hiervan ook in dit rijk ten behoeve van de koloniën uitgaven gedaan, dan erkent men volgaarne, dat die uitgaven niet aan het onderzoek der goed- of afkeuring van de rekenkamer, zijn onderworpen. Dan, om op eene wettige wijze te geraken tot de kennis van het batig slot, beschikbaar ten behoeve van het moederland, moeten de bruto-opbrengsten van de koloniën aan de kennisgeving van de rekenkamer worden onderworpen, vooral ook om te verhouden, dat geene uitgave uit de koloniale kas kan worden gedaan, geheel vreemd aan de koloniën.

Ten vierde bleef men op aandringen, dat geene betaling zou kunnen worden gedaan, zonder voorkennis van de rekenkamer. Zij verlangden ook daarom juist het visa van de rekenkamer voor de voorbetalingen; dat visa zou dus met de wettiging of latere verevening van de schuldvordering niets gemeens hebben, maar alleen strekken om aan de rekenkamer de kennis te verschaffen, van den wezenlijken staat van 's rijks kas; aan alle comptabelen, daaronder de agenten, moest de verplichting worden opgelegd, om, door maandelijksche inzendingen van maandstaten, de rekenkamer met het bedrag van de ontvangsten, uitgegeven en in kas zijnde gelden bekend te maken. Men meende, dat bijaldien aan de rekenkamer het voorafgaand visa werd toegekend, het onmogelijk zou zijn, dat er mandaten worden geslagen voor betaling, op geene begrooing voorkomende, en waarvan de rekenkamer vooraf noch daarna iets heeft geweten, blijkens den al te kokenden staat *B* van het vorige jaar.

Ook nopens de artikelen der voordragt, zijn door de afdelingen nog veelvuldige bedenkingen gemaakt, die nog tot eenige veranderingen in het ontwerp geleid hebben, waarvan eene der belangrijkste is, dat de rekenkamer, in het jaarlijksche verslag van het resultaat harer werkzaamheden, hetwelk aan den koning zal worden aangeboden, op aan de Staten-Generaal zal worden medegedeeld, zal kunnen vermelden, voor zoo ver zij dit noodig mogt oordeelen, hare voordragten en mededeelingen, die zonden kunnen leiden tot vermindering of besparing van staats-uitgaven en tot vereenvoudiging van 's rijks geldelijk beheer.

De voorzitter zegt, dat sommige afdelingen zich niet bezig hielden met het onderzoek der wetten op de penningzaken en op het stemrecht, dat er voorts aanstaanden dingsdag eene openbare zitting zal plaats hebben terwijl, na afloop derzelve, op verzoek van vele leden, een comité-generaal zal gehouden worden, met *Z. Rivet* den minister van binnenlandsche zaken, nopens de voorgedragene wet van weldadigheid; dat eindelijk elk oogenblik verwacht worden de antwoorden der regering op de bedenkingen der afdelingen nopens de voordragt van verzoegen overgang der uitgestelde in werkelijke staat, welke antwoorden opmiddelijk naar de afdelingen, tot onderzoek zullen moeten gezonden worden. Om al deze redenen geeft hij in bedenking en wordt dien overvloedig komstig besloten, om de openbare beradslagingen over de wet op de rekenkamer, uit te stellen, tot op maandag 13 dezer, 's morgens ten 11 ure.

Is ontvangen eene missive van *H. H. Eros*; de minister van justitie en binnenlandsche zaken, ten gelijke tijde een nieuw ontwerp nopens de hoogheemraadschappen. De voorzitter zegt eenen treurigen pligt te moeten vervullen, door aan de Kamer kennis te geven van overlijden van het voormalige lid, den heer *François*.

per. Aan den broeder van den overledene zal, namens de Kamer, een brief van condoleance gezonden worden. Een ingekomen adres uit Amsterdam, nopens den vervroegden overgang der uitgestelde in werkelijke schuld, wordt naar de commissie tot de verzoekschriften zonden, welke commissie, bij monde der heeren van Burgh, van Panhuys en van Heloma, een uitbrengt op drie of vier handen gestelde stukken als 1°. van korenmolenaars en bakkers nabij de bestaande wijze van het heffen der belasting op het gemaal; 2°. van Jurling, commissie van effecten te Amsterdam, nopens den overgang van de schuld; en 3°. van notarissen uit de arrondissementen Utrecht en Leeuwarden, hunne bezwaren te kennen geteende wegens de bepalingen van het burgerlijk wetboek, nopens de vereffening van boedels, waarin minderjarigen betrokken zijn. Al deze stukken zullen ter griffie worden gedeponneerd, terwijl het verslag op het request uit Amsterdam zal worden gedrukt.

Aan de Kamer wordt hulde gedaan van een werkje over het beheer der dijk- en polderbesturen, door den heer van Sonneveld, raadslidder in het provinciaal hof van Overijssel. De zitting gaat vervolgens uiteen tot dinsdag, 's morgens ten 11 ure.

's Gravenhage, 4 sept. De leden van de Eerste Kamer zijn ter vergadering opgeroepen tegen dinsdag, den 14den september, aanstaande.

Amsterdam, 6 sept. De Augsburgse *Allgemeine Zeitung* van den 2den dezer besluit een vrij uitvoerig artikel over Nederland met de volgende woorden: »Het zal nu moeten blijken of de heer Rochussen de magt heeft de als noodwendig erkende bezuinigingen, ook die niet tot zijn departement behooren, door te zetten of niet; met andere woorden, de vraag hernieuwt zich weder: of hij, dan wel of de oude ministers der vorige regering zullen aftreden. Stelt hij zich zelf dit dilemma niet, zoo is het zeker mogelijk dat hij als kwakzalver valle, ofschoon hij dien naam ook niet mogt verdienen, en het land oorzak zou kunnen hebben om zijn verlies te betreuren.»

Het Handelsblad van heden behelst een zeer opmerkelijk artikel, waarin men onderanderen leest: »Onwettige uitgaven hebben plaats gehad, omdat men te veel vertrouwen stelde in de belofte der regering. Eenige maanden geleden zijn wederom beloften gedaan, die niet vervuld zijn. Daarbij is de huishouding van den staat nog hooger opgevoerd dan ooit.

»En ofschoon nu de geheele natie geen staatkundige of administratieve is, zoo begrijpt zij toch zeer wel, dat de mededeeling van de laatste ingekomen staten van ontvangsten en uitgaven, in de koninkrijken geen verantwoordelijkheid is; en dat die staten onderworpen zijn aan de controle derzelfde, derzelver belang niet willekeurig groot of klein kan gesteld worden, en men derhalven art. 59 (vroeger art. 60) der grondwet had kunnen laten zoo als het was. »De regering is waarlijk op het oude dwaalspoor, wanneer zij hare gegeven dittinging aan dat artikel wil volhouden.

»Uit dit een en ander is het blijkbaar, dat de constitutionele geest der regering nog veel te wenschen overlaat, en wanneer men dien geest in de Tweede Kamer der Staten-Generaal beoordeelt naar de bedenkingen, die door hare groote meerderheid gemaakt zijn op het eerste wetsontwerp, houdende instructie voor de algemeene rekenkamer, dan is het te voorzien, dat ook daar de oude geest zal blijven voortduren.

»En nu trouwharige en goedhartige Nederlanders zult spoedig weten, of gij door uwe ONVERSCHILLIGHEID VOOR UW STEM- EN KIESREGT loon naar werken zult ontvangen.

»Spoedig zal het blyken of het noodzakelijk wordt geoordeeld, dat gij zulke hooge belastingen blijft betaalen, of het zal worden aangehouden en bewezen, dat wij een leger noodig hebben van 12 miljoen gulden, (het geen trouwens niet moeilijk zal vallen. Want uwe onverschilligheid is oorzaak dat geen enkel krijgsman van de Tweede Kamer uwe belangen verdedigt, en van de koninkrijken kunt gij geen militaire kennis verwachten.)

Eene diplomatie van . . . f 580,200.
Een vianantlandok beheer van . . . » 5,402,490.
Een financieel beheer van . . . » 5,922,023.
Eene jaarlijksche uitgave eindelijk van » 71,338,103.
» Of gij uwe grondwet te beschouwen hebt als eene doode letter, dan wil ik dat waarborg uwer zoo moeilijkelijk verkregen, en als de voortgang dier regering te veel van uwe wil, of te veel van de onverschilligheid van de regering om de natie en deze niet om de regering is.

» Wij zijn thans genadord tot het zoo gewichtig oogenblik, waarin uwe vertegenwoordigers hun karakter en bedoelingen door hoogdravende declamatiën niet meer kunnen ontveinen, zonder openlijk den spot met u te bedrijven.

» Zij, die den ingeslagen weg der regering volgen en hunne stem geven aan hare voordragten, zijn ongetwijfeld voorstanders van het systema der oude regering, het onwettig gehandeld; met schuld overladen en onvruchtbare bokken gepaaid heeft.

» Sedert Nederland zijn oude stelsel van zuinigheid en bescheidenheid heeft verlaten, zijn zijne schulden de regering toegevoegd. Eene algemeene ontvoerdenheid der regering was daarvan het gevolg. Waren de koninkrijken goed voorzien geweest, wij hadden de vreesche revolutie van de vorige eeuw niet gevolgd, en de regering had plaats gehad. Ware in 1814 de regering van den staat weder zoodanig ingerigt dat voor onvoorziene uitgaven eene nationale som kon worden afzonderd, en was men daarmede voortgegaan, dan had de vorige regering hare toelichting tot alle handelingen niet behoeven te nemen. Dat hetgeen zich gelukkig geacht hebben, onder de

regering van eene constitutie, die haar zoo veel voordeelen aanbragt, te leven. Doch in stede van bezuiniging werd jaarlijks alijd wegens onvoorziene omstandigheden de nationale schuld vermeerderd, en wederom, met haar, de ontvreedenheid van het volk tegen de regering; zoo gaat het nu steeds voort; sedert 1830 is de schuld met driehonderd miljoen vermeerderd. Aan amortiseren wordt niet gedacht. Veel minder aan onvoorziene omstandigheden, die elke slecht beheerde natie, zoo wel als ieder onvoorzigtig huisvader, onmisbaar ten verleye slepen. Men ziet den afgrond, en nogtans heeft men terug voor die middelen, die ons voor eene nederstorting kunnen beveiligen. Eenigen uit kleinmoedigheid, velen omdat het hun nog welgaat, en bij elke verandering wel te verliezen maar niet te winnen valt; deze stellen al hunne hoop, in onvoorziene gelukkige omstandigheden, zij zijn blind voor de geschiedenis; zij willen niet begrijpen dat alle natiën, zoo wel als ieder individu door schulden overloden, zonder bezuinigingen in te voeren, eenen onvermijdelijken geweldigen schok te wachten hebben.

» Het geweld van dien schok voor te komen is plicht. Het oogenblik is thans gekomen, om middelen te beraamen, die de vroegere zuinigheid en eenvoudigheid tot grondslag hebben.»

Allegelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over het wetsontwerp tot vervroegden overgang van de uitgestelde in werkelijke rentegevende schuld.

(Vervolg van n°. 174.)

DERDE AFDEELING.

Zitting van 24 augustus 1841.

Tegenwoordig de heeren: TROMP onder-voorzitter; VAN MEUWEN, NIJDEKOPER, GEVERS VAN EDRGEBEST, LUIJZEN, VAN WILDEREN REGENS, VAN RES, BUNA, LIZAO, voorzitter.

De aantekeningen der vorige zitting zijn gelezen en goedgekeurd.

Art. 2. II. Drie leden inhaereren hier hun gevoelen, vroeger vermeld, van oordeel blijvende dat, vermits ieder houder der uitgelote schuld een uitzigt en regt verkregen heeft van op een bepaalden tijd en aangewezenen tijdstip een kapitaal van f 1000 2½ pCts. werkelijke schuld te zullen ontvangen. Dit uitzigt, dit regt hem bij deze wet niet mag ontnomen worden, om hem eene mindere waarde in de plaats te geven. Andere leden betuigden niet te kunnen toegeven dat hier aan de houders der bedoelde schuld eenige schade, door eene vervroegde betaling, zoude worden toegebracht. Een der drie leden ontwikkelde zijn gevoelen nog meer omstandig, zeggende: »De berekening in art. 2, II, steunt op de onderstelling dat de werkelijke schuld waardig is 52 pCt., en dit tot ultimo december 1849 zal blijven; en evenzeer dat de rente van het geld ten minste niet zal dalen onder de 4½ pCt. in het jaar; doch » deze maatstaf is vrijwillig gesteld. Bovendien, indien » geene rente gestipuleerd ware, zoude men de wettige » rente misschien tot basis der berekening kunnen nemen, doch daar, waar eene contractuele reute bestaat, » komt dit niet regelmatig voor. Indien de werkelijke » schuld 5 pCt. rente deed, en op 104 pCt. mede stond, » zoude de staat, in gelijke omstandigheden als nu, » zich zeker aan zijn contract houden, en zeggen, dat » hij 5 pCt. rente betaalde, en geen 4½, dewijl hem » de beursprijs niet aanging. Nu betaalt de staat bij » contract slechts 2½ pCt., en evenwel berekent hij zijne » interessen tegen 4½, ten gevolge eener beursnotering » die tusschen hem en den rentheffer geen regt kan » maken. Met hetzelfde regt zoude hij de houders der » werkelijke schuld kunnen noodzaken, hunne inschrijvingen tegen 52 pCt. te amortiseren. Hiertoos moet » de wetgeving geene aanleiding geven.»

De sloepperiode van dit 2de artikel deed bij eenige leden de vraag oprijzen, of niet hier of elders in deze wet de vermelding zoude behooren ingevoegd te worden der bepalingen, die thans op het doen der af en overschrijvingen moeten opgevolgd worden?

Art. 3. De afdeeling vraagt welk agentschap van het departement van financiën hier bedoeld wordt? Zij ziet wel dat het te Amsterdams geresigd is, doch verlangt te weten bij welk besluit, wanneer en hoe, het is ingesteld geworden.

Art 4. De afdeeling was schier eenparig van oordeel, dat het ook aan de administratie-kantoren moest vrijgelaten worden, deze overschrijving van het grootboek der uitgestelde schuld op dat der werkelijke schuld te laten doen. Zij stelt voor, dit dankbeed duidelijk in het artikel te doen uitkomen.

Art 5. Bij dit artikel (hetzelve in verband beschouwd met art. 7) werd de vraag geopperd, of het niet zeer bedenkelijk moet geacht worden, deze verplichting aan de houders of administrateurs van gekwalificeerde en verbonden rekeningen alden op te leggen, en of hieruit niet soms ongelukkige gevolgen voor minderjarigen en andere personen, bij dergelijke inschrijvingen belang hebbende, zouden kunnen ontspruiten. Algemeen oordeel de afdeeling deze vrees zeer gegrond en verlangt daarom dat de staat zelf verplicht zal worden deze overschrijvingen van de gekwalificeerde en verbonden rekeningen te doen bewerkstelligen.

Men vindt hier het agentschap van het ministerie van financiën. In art. 3 spreekt men van departement van financiën: eene steeds gelijke uitdrukking is verkieslijk.

Art. 6. Twee leden waren van oordeel, dat de bepaling van het *examinatie loon*, van 5) cent van iedere f 100, bij besluit geschied zijnde, het geenszins konde te pas komen, haar, als 't ware, bij dit artikel eene wettelijke bekrachtiging te geven. Andere leden vonden deze betaling bezwarende en niet van onbillijkheid vrij te pleiten, nademaal hier wel eene vervroegde betaling plaats heeft, doch welke op min gunstige conditiën voor de houders geschiedt; andere leden vermaanden, dat de opbrengst dezer *examinatie-gelden*, nu tot p. m. (120.00) oplappende, te hoog zoude klimmen, en dat het billijk zoude zijn, een minder hoog loon toe te laten. Algemeen zonde men zich gaarne ingelicht zien omtrent het emplot, hetwelk aan deze gelden zal gegeven worden.

Art. 7. Men is van gevoelen dat, ten einde juist uit te drukken wat hier bedoeld is, in den vierden en vijfden regel van dit artikel, het woord *overgaan* in *overgeschreven* zal behooren verwisseld te worden.

Art. 8. Hoewel niemand der leden tegen de bepaling, in dit artikel voorkomende, iets had in het midden te brengen, merkte echter een der leden aan, dat de minister in zijne memorie, pag. 4, het favorabel der vernieling wel een weinig te hoog oprijzelt, daar het toch uit de bijgevoegde staten blijkt, dat de bedoelde kapitalen wel de gelijk in de berekening mede zijn opgenomen, en dezelve mitsdien ook kunnen invloed hebben uitgeoefend op het eindresultaat voor al de houders der uitgestelde schuld.

Art. 9. Algemeen keurde men bij de bepaling, nu reeds en in een zoo verre verwijderd verschieft, te gaan bepalen, wat in volgende jaren wegens aflossingsgelden op de begrotingen zal gebracht worden. Ook was het, meende men, te voorbarig, bij dit ontwerp reeds te zeggen, wat met de *batige sloten* in het vervolg zal gebeuren; waartoe dezelve zullen gehezigd worden. Het voorschrift der grondwet in art. 197 achtte men voldoende. Alles wat in dit artikel vermeld wordt, konde men niet anders beschouwen dan als welwillende toezeggingen, zonder bepaalde zekerheid; als geheel van wisselvallige omstandigheden afhankelijk. Men oordeelde het beter en voorzigtiger, van dit ontwerp niets te zeggen, en dus het artikel 9 weg te laten.

Gelezen en goedgekeurd den 25sten augustus 1841.

L. C. LUTJES.

VIERDE AFDEELING.

Zitting van 23 augustus 1841.

Tegenwoordig de heeren: VAN DAM VAN ISSELT, WIJNAENDTS, VAN HEECKEREN VAN BRANDEBURG, KERENS, VAN DE MOETEL, DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAAD, COLLOT D' ESCURY VAN HEISBOORD, DE MAN, onder-voorzitter, VAN HOORN VAN BURGH, voorzitter.

De afdeeling, overgegaan zijnde tot de overweging van het wetsontwerp wegens eenen vervroegden overgang van de uitgestelde in werkelijke rentegevende schuld, heeft al dadelijk, bij de vergelijking van de artikelen 8 en 9 der wet van 14 mei 1814 met de laatste sin-snedes der tegenwoordige wets-inleiding, gemis van overeenstemming ontwaard. Immers bij artikel 8 vindt men de stellige bepaling, dat er *jaarlijks* eene som van vier miljoen gulden van de werkelijke schuld zal worden *geamortiseerd* en tegen dat aldus vernietigde gedeelte een gelijk kapitaal van de uitgestelde schuld tot de werkelijke schuld zal overgaan; en artikel 9 zegt: dat bij de jaarlijksche overweging der schuld bepaald zal worden, welke meerdere sommen, boven de evengemelde vier miljoen, zouden kunnen worden geamortiseerd van de werkelijke schuld, ten einde aldus de belangen van de *rentheffers* van den staat *des te meer te bevorderen*.

Bij de eerst aangeduide *amortisatie* wordt de verplichting tot lewendigroeping van vier miljoen doods-schuld voorgeschreven, terwijl artikel 9 alleen beoogt *vernietiging* van werkelijke schuld, in het belang van de *rentheffers van den staat*.

Deze uitdrukking sluit allen twijfel uit wegens het overgaan van het meerder vernietigde tot de uitgestelde schuld.

Volgens de meening der afdeeling is de uitdrukking *doch dat bij art. 9 derzelve wet het besteden van meerdere sommen*, enz., min juist gekozen, terwijl zij bovendien het gevoelen wegens onverplichten meerderen overgang allezins verzwakt. Men geeft alzoo in bedenking op de woorden: *doch dat bij art. 9 derzelve wet*, enz., tot aan het einde, te doen wegvallen, en in de plaats te stellen: » en dat latere, tot meerderen overgang getrekt hebbende wetsbepalingen, » geens onheerropelijke verplichting hebben doorgevoerd.»

De afdeeling, deze wijziging voorstellende, geeft daardoor genoegzaam te kennen, dat zij inatent met het gevoelen der regering, welke vermaant dat de verplichting van jaarlijkschen overgang van uitgestelde tot werkelijke schuld, bij de oorspronkelijke wet tot vier miljoen is beperkt geworden.

Met uitzondering van één lid, heeft zich de afdeeling almede verenigd met het beginsel der *bevoegdheid*, om bij de wet eenen vervroegden overgang van de uitgestelde schuld in werkelijke rentegevende schuld te regelen; die leden deelen in al de bedenkingen, daaromtrent bij de memorie van toelichting aangegeven; zij erkennen alzoo, dat de voorgedragen maatregel zoo wel de belangen van den staat, als die van hare schuldeisers bevordert.

Het lid der afdeeling dat zich niet met de inzichten der meerderheid niet kan vereenigen, grondt zijne meening hierop, dat, zoo lang het grondwettig beginsel bestaat, dat ieder ingezeten gehandhaafd wordt bij het vreedzaam bezit en geniet zijner eigendommen, er geene verwisseling van schuld kan *vrijwillig*, dat is met wederzijdsch goedvinden van debiteur en crediteur, mag plaats hebben.

Tot staving van dit zijn gevoelen, verwijst hij tot de beraadslagingen, die de wet van 25 december 1824 zijn voortafgegaan; hij verneemt dat die wet zelve, even

als de wet van 27 december 1822, het beginsel, door hem aangekleefd, huldigen.

Bij de bepaalde overweging van de twee eerste artikelen des ontwerps, heeft men geene zwaarigheid gevonden zich met den inhoud te vereenigen; doch opzigtens artikel 3 en 4 wordt eene meer duidelijke redactie verlangd; vermits de tegenwoordige, zoo wel door volzin- als woorden-rangschikking, bezwaarlijk is te verstaan.

Het komt der afdeeling niet onbelangrijk voor, dat de horders of administrateurs, bij art. 5 bedoeld, bij de overgifte van kansbiljetten, tot dekking van derzelve verantwoordelijkheid, daarvoor een renversaal erlangen, vermits zij, zonder dat stuk, in de tijdsruimte tusschen overgifte en inschrijving van alle bewijs zijn verstoken.

De bepalingen, voorkomende in art. 6, doen de vraag ontstaan, ten wiens behoeve die vordering plaats heeft en op wat wijze die gelden zullen worden verantwoord? Er schijnt nog al enige onbillijkheid in gelegen om van de afgetoete biljetten, na 1842 te verwisselen, de vijftig cent te vorderen.

De redactie van art. 7 acht men wenschelijk te verbeteren, en bij voorbeeld te veranderen in maniere als volgt: "Het grootboek zal op den 31sten december 1849 onherroepelijk worden gesloten. Alle uitgestelde schuld, van wien ook toebehoorende, welke, op den voet, in de voorgaande artikelen omschreven, voor de opgemelde sluiting van het grootboek niet in werkelijke rentegovende schuld mogten zijn overgegaan, zullen onherroepelijk aan het rijk zijn vervallen."

Het 8ste artikel kan den bijval der afdeeling verwerven; doch daarentegen heeft het laatste of 9de artikel eene algemeene tegenspraak onderhouden, en wordt de regering met allen aandrang verzocht deze bepalingen uit de wet te nemen.

Behalve dat men, het voorstel der regering aannemende, thans de wetgeving over acht jaren aan banden zoude leggen, zoo is het gewaagd voorgekomen om eene zoo stellige toezegging, tegen een zoo verwijderd tijdstip, in de wet op te nemen, en waarvande mogelijkheid bestaat, dat zij, bij het in werking brengen, onuitvoerbaar zijn zal; immers belangrijke offes zoude vorderen, wanneer men haar wilde nakomen.

De laatste zinsnede van dit artikel mogt den bijval der afdeeling almede niet wegdragen; zij werd beschouwd als strijdig met de bepaling, voorkomende in artikel 197 van de grondwet; terwijl men bovendien ongaarne gelden aan eene afzonderlijke kas of administratie zou zien toegewezen, zonder het doel en de inrigting van dergelijke instelling te kennen.

Men verlangt dat voorerst op den ingeslagen weg worde voortgegaan, voor zoo veel de saldus aangaat; dat is, dat zij dienen tot baten van de volgende dienst.

De afdeeling mag dit haar verbaal niet eindigen, zonder den minister haren dank te betuigen voor de vinding des maatregels op zich zelve, die, welke denkbeelden men over het al of niet geoorloofde moge koesteren, althans, geschikt is om 's rijks financiëlen toestand in het vervolg te verbeteren; terwijl de duidelijke uiteenzetting van de grondslagen dezes ontwerps, gepaard aan de overtuigende beoijfening, het bewijs verschaffen, dat het onderhavige onderwerp met volledige kennis is behandeld geworden.

J. C. B. VAN HOORN VAN BURGH.

DRUKFEIL.

In de vorige courant, 1^e kolom staat: 2°. eene som van f 1,000,000, moet zijn f 100,000.

Advertentien.

+++ De post van VELD WACHTER in de Gemeente Ambt-Belden, Provincie Overijssel, vacerende, zoo worden allen, die daartoe genegen zijn, opgeroepen, zich ten spoedigste — hetzij in persoon hetzij met vrachtrijpe brieven — voorzien van bewijzen van goed gedrag enz, aan te dienen bij den Burgemeester van voornoemde Gemeente; zijnde aan bovenvermelde betrekking verbonden, behalve bloeding, een jaarlijksch inkomen van bijna f 200.

Op Maandag den 13^{den} September 1841, des avonds ten 6 ure, zullen, ten overstaan van den te Arnhem residerenden Notaris Mr. G. E. F. A. ECK, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, in het openbaar bij toelag worden vercocht de navolgende Onroerende Goederen, in N°. 148, 154, 155 en 162 dezer Courant breeder omschreven:

1°. Het aanzienlijke LANDGOED WARNSBORN, gelegen onder Arnhem, nabij den Amsterdamschen Straatweg bestaande in HEERENHUIS, KOETSHUIS, STAALING, MANGELKAMER, TUINMANSWONING, BOUWSCHUUR met annex MELKHUIS, en BEESTENSTAL, ZAADBBERG, en SCHAAFSKOOI, twee daartoe behoorende BOUWMANSWONINGEN, de Blaasdijg en het Hooge Erf genaamd; vier DAGHURDERSWONINGEN; — voorts TUINEN, BOOMGAARDEN, BOUW- en WEIDELAND, BOOMEN, en HOUTGEWASSEN; te zamen groot ruim 227 $\frac{1}{2}$ Bunders.

Ingezet op f 75.250. — Eene BOUWMANSWONING, met ACHTERHUIS en daaraan verbonden KOE-

PELKAMER; voorts MOESHOF, OPGAANDE BOOMEN, DENNEN- en AKKERMAALSBOSSCHEN; gelegen onder Arnhem, en bekend onder de benaming van den Heijenoord.

Ingezet op f 9400.
3°. Eene BOUWMANSWONING, genaamd de Vles, met daaraan verbonden HEERENKAMER, gelegen op de Beneden Pleij, onder Huissen; voorts eene aanzienlijke daar-aangrenzende hoeveelheden UTERWAARDS HOOL- en WEIDELAND, hoofdzakelijk onder Huissen, doch ook ten deele onder Arnhem gelegen; te zamen bevattende ruim 86 Bunders; welke in vijf perceelen en in massa worden geveild; en zijn ingezet:

Het 1 ^o perceel op	f 22.300
» 2 ^o » »	» 11.010
» 3 ^o » »	» 3.760
» 4 ^o » »	» 4.710
» 5 ^o » »	» 5.401
De massa	» 60.110

Alles te aanvaarden op den 27sten December 1841, en dagelijks te bezigtigen (uitgezonderd des zondags) het Heerenhuis na belet getraagd, en toegang bekomen te hebben.

Ter bekostiging van aanwijzing adresseren men zich bij den Opzigtter JAN SIEP, onder Warnsborn; terwijl omtrent de verkoopvoorwaarden infor- matiën te verkrijgen zijn ten Kantore van den voornoemden Notaris Mr. G. FAYECK, en ten Kantore van den Notaris Mr. J. COMMELIN, te Amsterdam. — Brieven franco

De Notaris T. J. VAN EVERDINGEN, residerende te Tiel, zal publiek, bij inzetting, verhooging en finale slaggeving, verkoopen:

Het zeer veel renta gevende GOED, COLVERSCHOTEN genaamd, bestaande in het ADELLEK KASTEEL, of eene wel ingerigte HEEREN-HUIZINGE, met KOETSHUIS, STALLINGE, groote TUINEN met exquise Vruchtboomen, OPEN PLEIN, OPGAANDE BOOMEN en aad- dero HOUTGEWASSEN, WATER en VISSCHERIJ; voorts BOEREN-WONING, met APPELEN-, PEEREN- en KERSEN-BOOMGAARDEN, BOUW- en WEIDE-LANDEN, te zamen groot onge- veer Acht en zestig Bunders; alles bij en aan elkander, onder Aalst, Gemeente Lienden, Ambte van Neden-Betuwe, in de Provincie Gel- derland, op den afstand van twee uren der Stad Tiel, en een half uur van de Stad Rhenen, zeer aangenaam gelegen.

Dit Goed is, bij alom aangeplakte biljet- ten, breeder omschreven, en kan daaromtrent nadere onderrigting worden bekomen bij den gemelden Notaris, mits brieven franco; ter- wijl voorloopig tot informatie der belangheb- benden dient, dat bij den Kooper, des verkozen wordende, de helft der koopsom in het verkoch- te op hypotheek kan verblijven, tegen den intrest van 5 pCt. 'sjaars.

Iemand gading hebbende kome te Aalst in de Gemeente Lienden vormeld, ten huize en herberge van BART VAN EWIJK, op Woensdag den 29sten September 1841 voor den Inzet, en 14 dagen daarna, zijn- de Maandag den 13^{den} October, deszelfden jaars, voor den finalen slag; beide des voor- middags om tien ure.

Even buiten Arnhem TE HUUR, met 1°. November aanstaande:

Een riant gelegen HUIS en TUIN, bevattende zeven KAMERS, behaagen, gestakadoord en van Stookplaatsen voorzien, benevens KEUKEN, KELD- DER, MANGEL-KAMER, enz. Te bevragee bij den Boekdrukker C. A. THIEME; brieven franco onder letter I. L.

+++ De Ondergeteekende berigt hiermede, dat hij als vroeger, wederom eene aanzienlijke partij BOUW- en BOUW-SIEGENSCHE en andere Duitsehe NIJN GESLEPEN KO- LOM-KAGCHELEN, Engelsche en Duitsehe HAARDSTELLEN ontvangen heeft, en bij hem van nu af aan ook LEIJEN en GRIFFELS te bekomen zijn.

Arnhem den 3^{den} September 1841. J. VAN DER DUSSEN.

De ondergeteekende heeft de eer ter keunis van het publiek te brengen dat hij eene bekwaame MODE-WERK- STER heeft geëngageerd, in staat om, even als wijlen zijne Echtenoot, naar den laatste smaak DAMES-HOEDEN, MUTSEN, enz. te vervaardigen.

Hij beveelt zich ten deze, zoo mede voor zijne ove- rige handels-artikelen, vooridurend in de gunst van het geachte publiek, terwyl hij de verzekering geeft, dat hij niets onbeproofd zal laten, om, door eene prompte en civiele bediening, de goedkeuring van zijne geëerde begunstigers weg te dragen.

Arnhem, 6 September 1841. J. KENNEDY, Roggestraat, N°. 236.

A. PERRIN ZOON.

Bloemen - Fabrikant te Amsterdam.

Is alhier uitgepakt bij den Heer J. ROBERT, in het Hôtel des Pays-Bas, voor zeer weinige de- gen; met eene partij BLOEMEN tegen zeer laag Prijs, als: MUTSEN-BOUQUETJES van 15 Cents en hooger. GUIRLANDES voor op- onder de Hoeden van 50 Cents af ROOSJES van Mutsen, van 15 Cents. Gemaakte VAAS-BOU- QUETTEN van f 25 af. HOEDEN-MUT- JES met Bloemen, van 75 en 90 Cents. — Repre- teert en vernieuwt alle soorten van beschadigde Bou- quetten, als ook Veeren, Panaches, Marabouts, enz. Assortiment van al hetgeen noodig is om Bloemen te maken.

DUREL'S CIRAGE ONCTUEUX ET PERFECTIONÉ.

Beter dan eenig ander Schoensmeer; het geeft de schoonsten glans en het diepste zwart, maakt het le- zacht en buigzaam, en bevordert daardoor het gemak- kelijke en sluitende zitten der Laarzen. Het Doosje kost 2 Cts. in Amsterdam, en 25 Cts. in de pe- niinciën.

Poudre de Savon.

Om het aandoen van nieuwe en naauwe Laarzen ge- makkelijk te maken; het Doosje 15 Cts.

Amsterdam, . . . in het VERKOOPHUIS, Vijgend, N°. 31
» . . . in het ENGELSCHE MAGAZIJN, Nieu- wendijk N°. 228.

- Alkmaar, . . . bij den Heer P. BEEK.
- Arnhem, . . . » » S. L. JACOBS.
- Breda, . . . » Jufvrouw J. J. FOLLA.
- Berg-op-Zoom, » den Heer J. C. VERBAARDT.
- 's Hertogenbosch, » » F. L. WELSEL.
- Deventer, . . . » » P. H. TIRKEL.
- Delft, . . . » » M. L. v. LIJSSCHOTEN.
- Dordrecht, . . . » » A. STAMPERS EN ZOON.
- Enkhuizen, . . . » » SCHILT ARIEN.
- Gorinchem, . . . » Jufvrouw VAN ARKEL.
- Gouda, . . . » den Heer W. KOORVAAH.
- Groningen, . . . » » C. RIJKERS.
- Haarlem, . . . » » J. LARSEN.
- Hoorn, . . . » » J. LICHTENBERG.
- Leeuwarden, . . . » Jufvrouw Wed. SNETHLAGE.
- Medemblik, . . . » den Heer J. GILING.
- Rotterdam, . . . » » S. SCOFTER.
- Utrecht, . . . » » W. VAN ROSSUM.
- Zwolle, . . . » » W. ULDERING JR.
- Zierikzee, . . . » » M. TACHIE.

GROOT NEDERLANDSCH CIRQUEROYAL,

Onder Directie van

J. FOURAUZ,

IN DE MANEGE OP HET KONINGSPLEIN TE ARNHEM.

De Directeur heeft de eer het geachte publiek te berigten dat hij op heden en Woensdag, den 7^{den} en 8sten September, zal geven

TWEE LUISTERRIJKE VOORSTELLINGEN,

waarbij al de leden van het Gezelschap zullen werkzaam zijn.

Aanvang 's avonds te half acht ure.

STOOMVAART

VOOR DEN

NEDER- EN MIDDEN-RIJN- GEVESTIGD

TE DUSSELDORP.

Dienstregeling voor de maand September, tot nader aankondiging.

Vertrek van Arnhem, over Freeswijk naar Rotterdam: elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens omstreeks 9 $\frac{1}{2}$ ure, en

Van Arnhem, over Dusseldorp naar Ments: elken Woensdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Nadere informatiën bij de Agenten: te Arnhem bij C. W. BALCK.

Waterhoogte te Arnhem

Den 6 Sept. 1 El 6 Palm 9 Duim; gew. 0 Duim; gev. 5 1/2

Beursberigt

Effecten-Sociëteit ten 4 $\frac{1}{2}$ ure.

Zondag 5 s p'maker

Ardoins 19 $\frac{1}{2}$, 13, 20, 19 $\frac{1}{2}$, 15. Onbepaalde d'te 16
Coupons 18 $\frac{1}{2}$, 15. Columbianen 100 pond 14 $\frac{1}{2}$.

In binnelandsehe fondsen, was heden geene affa- doordien de aandacht uitmakend op Spaansche vast- vestigd.

Daar men van Antwerpen veel hooger koers Ardoins had verwacht, opende de prijs op 19 $\frac{1}{2}$, door onderscheiden inkoopers steeg dezelve tot 20, als dit fonds aangeboden blijft.

Van Columbianen is slechts een klein postje in bovenstaanden koers verhandeld.

Te Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekdrukker.